

Artikel IV.

1. For at opnå den ved nærværende overenskomst hjemlede fritagelse for materialer, der søges indført til en kontraherende stat, skal en attest om, at de pågældende materialer er af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art i den i artikel I anførte betydning, fremlægges ved indførselen.

2. Denne attest skal udstedes af den kompetente offentlige myndighed i den stat, hvorfra de af attesten omfattede materialer hidrører, eller af UNESCO i henhold til stykke 3 i denne artikel og skal udfærdiges i overensstemmelse med de nærværende overenskomst vedhæftede formularer. De foreskrevne attestformularer kan ændres eller revideres ved aftale mellem kontraherende stater, forudsat at en sådan ændring eller revision er i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende overenskomst.

3. UNESCO udsteder attester for materialer af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, fremstillet af internationale organisationer, som er anerkendt af De Forenede Nationer eller en af de særlige institutioner.

4. Ved fremlæggelsen af sådanne attester skal den kompetente offentlige myndighed i den kontraherende stat, hvortil materialerne søges indført, afgøre, om der kan ydes disse fritagelse som hjemlet ved artikel III, stykke 1 i nærværende overenskomst. Afgørelsen træffes efter en undersøgelse af materialerne og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel I. Såfremt den pågældende offentlige myndighed i den kontraherende stat, hvortil materialerne søges indført, ikke efter en undersøgelse ønsker at indrømme den ved artikel III, stykke 1, hjemlede fritagelse, fordi vedkommende myndighed finder, at materialerne ikke er af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, skal regeringen i den stat, som har attesteret materialerne, respektive UNESCO, underrettes herom, før en endelig afgørelse træffes, således at der gives den pågældende regering eller UNESCO lejlighed til at gøre venskabelige forestillinger til støtte for de pågældende materials fritagelse overfor den stat, i hvilken materialerne søges indført.

5. Myndighederne i den kontraherende stat, hvortil materialerne søges indført, skal være berettiget til at underkaste importøren bestemmelser om, at materialerne kun må fremvises eller anvendes i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

6. En afgørelse, som i medfør af denne artikels stykke 4 træffes af den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvortil materialerne søges indført, skal være endelig, men den pågældende myndighed skal i sin afgørelse tage tilbørligt hensyn til forestillinger, som måtte blive rettet til den af den attesterende instans, hvad enten det er en regering eller UNESCO.

Artikel V.

Intet i nærværende overenskomst skal berøre de kontraherende staters ret til i overensstemmelse med deres egne love at censurere materialer eller af hensyn til den offentlige sikkerhed eller orden at iværksætte foranstaltninger til at forbyde eller begrænse indførselen af materialer.

Artikel VI.

Enhver kontraherende stat skal til UNESCO indsende et eksemplar af samtlige attester, som den udsteder for materialer hidrørende fra dens eget territorium og underrette UNESCO om afgørelser, som er truffet, samt om begrundelsen for eventuelle afslag vedrørende attesterede materialer, der hidrører fra andre kontraherende stater, og som søges indført til dens eget territorium. UNESCO skal videregive sådanne meddelelser til alle kontraherende stater og føre og udgive lister på engelsk og fransk over materialer samt alle attestationer og afgørelser vedrørende disse.

Artikel VII.

De kontraherende stater forpligter sig til i fællesskab at overveje midler til i videst muligt omfang at begrænse de restriktioner, som ikke ophæves ved nærværende overenskomst, og som kan hæmme den internationale udveksling af de i artikel I omhandlede materialer.

Artikel VIII.

Samtlige kontraherende stater skal indenfor seks måneder efter nærværende overens-